

никога не би могли да воюватъ съ Сърбия и Чернагора, ако имъ е било нужно да поддържатъ съобщение съ армията си въ враждебната страна, която е дигнала оружие противъ тѣхъ. По мое мнѣние, това е най-добро доказателство, че не е съществувало организирано възстание въ страната, иначе, то непременно би са увѣнчало съ сполука.

Както са види, сичките учители въ Панагюрище сж земали участие въ приготвляването на отбраната, и, споредъ думите на Райка, даже жените работили на укрѣплението, — така силенъ билъ общия ентузиазмъ си. Азъ сетнѣ видѣхъ тия укрѣпления наедно съ Скайлера. Тѣ сжстояха отъ два обкопа и пресичеха двата пѣтища, които водѣха въ селото, на разстояние отъ него въ две мили. Височината на обкопа бѣше 3 или 4 фута, а дебелината 4 или 5, така щото той не би можалъ да представи преграда и на три-фунтово гюле; предъ него имаше трапъ въ 5 или 6 фута широчина. Сичко това могло би да служи защита за стрѣлците, но не за друга нѣкоя цѣль. Най-сетнѣ, ако даже това укрѣпление и да е било добрѣ построено, то селото, като открито отъ сичките страни, могло би да бжде зето отъ твердъ безъ обсада на траншеите.

Фортификационната работа са продължавала десетъ дена и въ това време случили сж нѣколко любопитни епизоди. Първо, двама събирачи на даноците, които дошли въ селото, получили заповѣдь да си дадатъ оружието и подиръ отказа биле убити отъ веднажъ. Като говоримъ строго, тия събирачи на даноците биле не правителствени чиноупници, а агенти на откуповачите, които сж биле възбудили народната